

ΕΦΗΜΕΡΙΣ

— ΠΟΥ ΤΗΝ ΓΡΑΦΕΙ Ο ΣΟΥΡΗΣ

Ἐκτον ἔτος τοῦτο εἶναι,
 κ' ἔβρα πάλιν αἱ Ἀθήναι.

Ἔτος χίλια ἑκατάκωα κ' ὀγδοήκοντα ἑνέα,
 καὶ αὐτὸς ὁ χρόνος ἔβχη περισσεύματα γενναῖα.

Ἄ Ρωμῆς τὴν ἰεθουάδα — μόνο μὰ φορὰ θὰ βγαίνη,
 Κ' ἴταν ἔγω ἔξυπνάδα — κ' ἴ' ἔποσι μου καταβαίνη.
 Συνδρομητὰς θὰ δέχομαι — δίδει τοὺς ἀνέμοιαι,
 μοναχὰ ὅσας Ἐπαρχίας — καὶ ἔσ' Ἐξωτερικόν,
 ἐπειδὴ καιοῦσι πτωχίας — τρέχει τὸ Ἐλληνικόν.
 Συνδρομὴ γιὰ κάθε χρόνο — φράγμα δώδεκα καὶ μόνο,

γὰ τὰ ἔτια ὅμως μέρη — δικαίτηται καὶ ἔσ' ἄγρι.
 Ἄλλ' ἰδὼ ἀνδρομαχίαι — εἶν θὶ γίνονται ποσὶ,
 κ' ὅσα φύλλα κ' ἄν κοσμήσῃ — εἶν πινὰς συνδρομητῆς.
 Κ' ὅτε θέλω νταραβίρι — μὴ κανένα κανονίρη.
 Γράμματα καὶ συνδρομαὶ — ἀποστέλλονται εἰς ἐμὲ.
 Μὲς στῶν φόρων τὴν ἀντάρα — κ' ὁ Ρωμῆς μας μὴ δεκάρα.

Μηνὸς Μαῖου δεκάτῃ τρίτῃ,
 καινίξει πάλιν ἡ Ἀμφιτέτρι.

Πανήντια δύο ποῦντος καὶ ἑκατάκωα
 καὶ τῶν παππάδων ἴπνηκος ἡ γλώσσα.

Κολιάτσος πρὸς Συνοδικὸς
 καὶ θεοφόρους κληρικοὺς.

ΚΟΑ.—Ὡ ἐν Κυρίῳ ἀδελφοί, συλλογισθεὶς πάλιν
 εἶτι ὁ κλήρος κατ' αὐτὰς μεγάλα ἐπεπόνθει,
 εἰς κρίσιμον εὐρίσκειται ἡ Ἐκκλησία πάλιν
 κ' ὀλίγου δεῖν ν' ἀνταλλαγῶσι καὶ μεταξὺ μας γρόν-
 Σφοδρῶς δὲ κλυδωνίζεται τὸ ἱερὸν μας σκάφος [βοι.
 καὶ σκάπτεται βαθύτατος τῆς Ἐκκλησίας τάφος.

Ἄ ἐν Κυρίῳ ἀδελφοί, σεις οἱ σωτήρες εἰσθε,
 σεις μόνι πρὸς βοήθειαν καὶ συνδρομὴν καλεῖσθε,
 σεις μόνι εἶν θὰ ρίψετε τὰ σοῖα ἔσ' τοὺς κύνας,
 τὰς τοῦ Ἁγίου Πνεύματος λαμβάνοντες ἀκίνας.
 Ἐγὼ δὲ ὁ ἐλάχιστος προσέρχομαι συμπράξειν
 συμπάνως πρὸς τὴν νόμιμον καθεστηκυῖαν τάξιν.

Ἄ ἀδελφοί μου ἐν Χριστῷ, συλλογισθεὶς εἶτι
 ὁ νόμος ἐξωδελίσεται, τὸ δίκαιον ὑπνώεται,
 μηδεὶς δ' ἴμων, ἀγαπητοί, κλωνόμενος πιστεύσῃ
 πῶς ἂν τὴν νέαν ἐκλογὴν προθύμως ἐπιστάσῃ
 βελτίως ἐπέρχεται εἰς τὰς Ἐκκλησίας
 κ' ἀνοίγεται τὸ στάδιον προὔρου ἐξαιτίας.

Ἄ ἀδελφοί, τρυφήσαντες εἰς τῶν θεσμῶν τὸν πλοῦτον,
 συλλογισθεὶς πῶς αὐτὸ δὲν ὄφρα εἶ παράπαν,
 οὐδ' ἂν εὐδοίμην πόποτε γενέσθαι τοιοῦτον,
 ἄλλως τινάξω αὐθόρην τὴν ἱερὰν σας σάπαν.
 Μὴ γένοιτο, Σεδάμοιοι, τὸ ζήτημα λυθῆναι,
 ἂν καὶ μ' αὐτὸ ἐξήφθησαν ἰσχύτως αἱ Ἀθήναι.

Μὴ καταγράβωσι πόποτε τὰ τοῦ Ὑψίστου δῶρα,
 μὴ γένοιτο, Σεδάμοιοι, Μητροπολίτης τῶρα,
 ἂς μὲν χήρος ὁ σεπτὸς τῆς Ἐκκλησίας θρόνος,
 τὸ ζήτημα ἀναβάλλεται περὶ ἀρχὰς χειμῶνος,
 κ' ἂς γίνῃ τότε κεραλὴ ὅστις τοῦ κλήρου τόχρη...

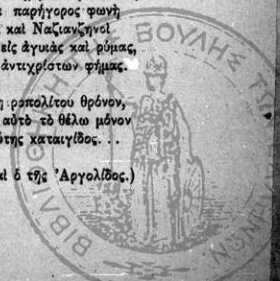
(Ὁ Ἅγιος Πανάρετος ὄλιγον ἐρηθόθη.)

ΚΟΑ.—Εἶ τοῦτο πράξαιτε ὁμῆς, εὐκότε τὸν δόλον
 καὶ πᾶσα παρῆλθον ἀπάτη κακία,
 τηρεῖτε τὰ θεσπίσματα τῶν θεῶν Ἀποστόλων
 καὶ τῆς Συνόδου τῆς γνωστῆς τῆς ἐν Λαοδικείᾳ,
 οὐδὲ τῆς Ἐκκλησίας μας κυβεύετε τὰς τόχας,
 τιμᾶτε εἰς τὴν μέτραν σας καὶ τὰς μακρὰς σας τρίχας.

Ἐγὼ μὲν πάντα ἐκτιμῶν τῆς Ἐκκλησίας μύστην
 τὸν νόμον μου τετέλεκα, τετήρηκα τὴν πίστιν,
 κ' ἂν καὶ ἠκούσθῃ δι' ἐμὲ παρηγορῶς φωνὴ
 κ' ὀμίλησαν Χριστοῦστοι καὶ Ναζιανζηνί
 εἰς Πρυτανείας κ' ἀγορὰς, εἰς ἀγῶνας καὶ ρώμας,
 μὴ, ἀδελφοί, πιστεύετε εἰς ἀντιχριστῶν φήμας.

Ὁδὸ μὴ θηρεύωσι πόποτε Μητροπολίτου θρόνον,
 ἀλλ' ἂν τοιοῦτος ἐλεγῶ, αὐτὸ τὸ θέλω μόνον
 νὰ σώσω τὰ ναυάγια τοσαύτης καταγίβωσι...

(Ἀρχίζει τὸν ξερόδωκα καὶ ὁ τῆς Ἀργολίδος.)

ΚΟΑ.—Ταῦτα λαλάηκα ὅμιν νὰ μὴ σκηνδαλισθῆτε
καὶ ταυτηνὴ τὴν γνώμη μου ἐμφρόνως ἀσκαθῆτε.
Εἰ δ' ἀρετῶν ἐπιπέπλωμα, καθὼς οὐ ταύτας χρᾶμαι,
οὐδὲ θρησῶν δὲ αὐτῶν ἀξίωμ' ἄρον ἄρον,
ὅς δ' ἂν βουλεύσεται κακὰ, ἐκείνον καταρῶμαι, . .
δὲν ἔξρει: τί τοῦ γίνεται καὶ τὸν κακὸν τοῦ φλάρον.

Ταῦτα λαλάηκα ὅμιν, τρισάγιοι πατέρες,
ἵνα μὴ πῶσθε τυφλῶς εἰς χεῖρας διαβόλων. . .
θρησῶν τὰ τέκνα τῆς Σιών, θρησῶν αἱ θυγατέρες,
οἱ μάρτυρες τῆς πίστεως πατοῖν ἐπὶ τριβόλων,
κί' ἀκούω θῆγον τῆς Ραχὴλ ἐν τῇ ἀγίᾳ πόλει. . .

(Ἀρχίζου τὸν ἔσθθηκα οἱ Ἀεποτάδες ἔλοι.)

ΚΟΑ.—Ἐλθέτω ἐπὶ τῆς Σιών ὅμιν ἡ συνδρομὴ
καὶ συνταχέντες ἅπαντες τῇ γνώμῃ τῆ ἐμῆ
ἐγείρατε θεόπνευστοι τὴν ἱερὰν παλάμην. . .
Καὶ οὖν συντάσασθε αὐτῆ;

Ο ΑΡΓ.— Ἐγὼ συνεταξάμην.

Ο ΜΕΣ.— Ἐγὼ δὲ οὐ. . .

Ο ΝΑΒ.— Οὐδὲ κί' ἐγὼ. . .

Ο ΓΑΡ.— Ἄλλ' οὐτ' ἐγὼ ἐπίσης,

καὶ παρ' ἡμῶν ἀναβολὴν δὲν πρέπει νὰ ἐλπίσω,
καὶ γὰρ συνεταξάμεθα μετὰ τοῦ Παναρέτου,
ὅσπερ τυγχάνει παρ' ἡμῖν εὐνοίας ἐξαιρέτου.

Ο ΜΕΣ.— Προβῶμεν εἰς τὴν ἐκλογὴν κί' ἀε λείψουμε τὰ λουσα.

(Ὁ Κορινθίος ἔξαφνα πετᾷ μὴ πανταχοῦσα.)

ΚΟΑ.— Ἀφοῦ λοιπὸν, τρισάγιοι, ἀναβολὴν ἀρετοῦ,
ὡς λέγω Σιμωνιακοὶ κί' ἀντίχριστοι πῶς εἶσθε,
προβόται, ἱεροῦλοι, μουλάργα, μασκοράδες,
τοιγαροὶ οὖν καὶ τοιγαροὺν γυροῦτε παράδες,
ὅτ' οὐρ δὲ τὸ ἐξώτερον τοὺς πάντα ἀποπέλλω
καὶ ὡς Ἰούδας πονηροῦ εὐθὺς ὡς καταγγέλλω,
ἀμέσως δὲ τὸν Δαμαλὸν παρακινῶ καὶ πάλιν
ποησοῖ καθήλωσιν ὑπὲρ ἐμοῦ μεγάλην,
χειροτονοῦμαι μόνος μου ἐν ἀγορῇ πληθούσῃ
καινῇ βουλῆσαι τοῦ λαοῦ τοῦ Μυριανθούση,
ὅπῃ τὸν δὲ τὴν ὑψηλὴν ἀνέβησεν λειτουργίαν
θὰ ὡς ἀλλάξω πάραυτα Χριστὸν καὶ Παναγίαν
πρὸς δόξαν τῆς ἐμῆς ἀρχῆς τῆς περιφανεστάτης. . .

(Αὐτὰ καὶ ἄλλα κεκραγῶς ὁ ἅγιος Ἐσκαρῆς
ἐμπύει κατὰ πρόσωπον τοὺς τρισάγιους ἔλοι
καὶ κί' ὀτὴ μοῦρην τῶν πετῆ τοὺς δόδεκ' Ἀποστόλους
καὶ νόμους καὶ θεοπίσματα παρελθουσῶν Συνόδων,
ἐνφ σημαίνει: ὁ βαρὺ τοῦ Ἐπιτρόπου κώδων.)

(Ἄλλὰ ἐγείρει' ἔξαλλος καὶ ὁ τῆς Μεσοσηνίας
καὶ ὅτ' ἐν Κολιάτῳ ἐφορμῆ μετὰ πολλῆς μανίας,
τινάξει δὲ ὅτ' ἐν ἅγιον πέντ' ἐξῆ κομπολόγησιν,
ἀλλ' ἔμωσ κί' ὁ Ἀροῦσιος πετῆ δὴρ εὐχολόγησιν,
καὶ ἄνω κάτω γίνονται οἱ Ἀεποτάδες ἔλοι
καὶ τραμπουκέρηδες πηθῶν ὅτ' ἐν Σίνοδοις διαβόλοι.)

(Καὶ ἱεροδιάκονοι προσέρχονται συγχρόνως
καὶ νεοκῶροι πάμπολλοι καὶ ὁ γνωστὸς Μασσόνος,

κί' ὁ θεολόγος Δαμαλὸς μετὰ τὸν Μυριανθούση
καὶ ἔλοι τρέχουν κατ' αὐτὸ καὶ τοῦ μαζοῦν τοῦ μουσι,
κί' ἐπικρατεῖ ἀναδρασμὸς ἐξάψεως πολλῆς,
ὅταν με παππαδιστικὰ ὄρητ κί' ὁ Φασουλῆς.)

ΦΑΣ.— Σιγῆ, σιγῆ, παρακαλῶ, εἰς τουτοὶ τὸν χῶρον. . .
ἀκούσθε, Σεβάσμοι, κί' ἐμὲ τὸν θεοφόρον.
Τὸ Πνεῦμα τὸ Τρισάγιον, ποῦ, ὡς φησὶ τοῦ γράμματος,
πορεύεται κί' ἐκ τοῦ Πατρὸς κί' ἐκ τοῦ Ἰσοῦ συνάμα,
μὲ καλλοπὴν περισσεῶς κί' ἀκινωτῶν στεφάνι
περὶ τὸ μεσονόκτιον ὅτ' ἐν ὕπνῳ μου ἐφάνη,
καὶ μ' εἶπε ἐσὺρ' ἐκ μέρους μου νὰ δώσῃς ἕνα μπάτσο
ὅτ' ἐν ἁγίῳ Πανάρετον καθὼς καὶ ὅτ' ἐν Κολιάτῳ. »
Ταῦτα εἶπον ὡσαύτως ἀνῆλθεν εἰς τὰ ὕψη,
ἐμένα δὲ ἐλίγου δεινὴ ἡ βίβα νὰ μοῦ στρέψῃ,
καὶ νῦν, ποῦν, ἡ ἐντολὴν πιστῶς νὰ ἐκπληρώσω,
ἐκ μέρους τοῦ προσέρχομαι νὰ ὡς ἐμδαγλαρώσω,
καὶ στρέψετε τὴν ράχη σας καμπόσως νὰ ὡς βρέξω
καὶ νὰ μοῦ ἐπιτρέψετε νὰ ὡς πετάξω ἔξω,
διότι μεταδέλατε εἰς οἶκον ἐμπορίου
τὴν Ἐκκλησίαν τῆς Σιών, τὸν οἶκον τοῦ Κυρίου.

(Ταῦτα εἶπον ὁ Φασουλῆς μετὰ μάττα γουρλωμένα
κατ' ἐντολὴν τοῦ Πνεύματος ἀρχίζει τὰ χαροτόκια,
καὶ φεύγον οἱ τρισάγιοι μετὰ ῥάσσα σηκωμένα,
πρὶν σπάσουν εἰς τὴν ράχη των καὶ δυνατὰ ματσούκια.)

(Διῶξας δὲ ὁ Φασουλῆς τὸν ἕνα καὶ τὸν ἄλλον
ἀπὸ τὸν μουσι τὸν οσπὶν Μυριανθούσην πηάνει,
κί' εἰς τὴν τιμὰν κάραν τοῦ εὐχὰς μυριάς ψάλλων
Μητροπολίτην ἔξαφνα προσωρινὸν τὸν κάνει.)

Ὁ φίλος Τριαντάφυλλος, λαθὼν κί' αὐτὸς ὅπ' εἶπε:
τὴν πάκουσαν ὄγειαν του, εἰς τὸ κοινὸν ἀγγέλλει
πῶς τὸν διπλοῦν τοῦ Ραμπαγᾶν μικρὸν θὰ διακίψῃ
καὶ εἰς τοὺς ἀναγνώστας του τοὺς ἀσκαμοῦς του
[στέλλει.

Ἄλλὰ εὐχόμεθα κί' ἡμεῖς εἰς τῶν Μουσῶν τὸν μῶστην
ἐξ ὅλης τῆς καρδίας μας ἀνάρρωσιν ταχίστην.

—e—

Ἀφοῦ πολλοὶ τὰ ἔδαλαν μ' ἐμὲ τὸν φοικαρά
καὶ ὅτ' ἐν Ρωμῶν συνδρομητὰς ἐγγράφουν ὅταν θέλουν,
γι' αὐτὸ κί' ἐγὼ ἐβῶμσα καὶ λέγω σοβαρὰ
πῶς ὅσοι μόνον πρὸς ἐμὲ τὴν συνδρομὴν δὲν στέλλουν
καὶ πληρωμῆς ἀπέδειξαν ὁ ὄθος δὲν τοὺς κάνω,
γιὰ τοῦτους δὲν ἐνέχεται ἡ μοῦρην μου καθόλου,
κί' ὡς μὴ φορτάνονται συχνὰ ὅτ' ἐν τῇ ράχη μου ἀπάνω,
νὰ μὴν τοὺς στείλω ἀνακαὶ κί' ἐγὼ κατὰ διαβόλου.

